

правѣше бѣдѣзы по врата-та на двери-тъ, и оставяше лигы-тъ си да текътъ по
14 брадж-тж му. Тогазъ рече Анхусъ на ра-
бы-тъ си: Ето, вы видите че е лудъ той-
зи человекъ; защо го доведохте при ме-
15 не? Луди ли ми сж потрѣбали, та сте до-
вели тогози да прави лудини прѣдъ ме-
не? той ли ще влѣзе въ домъ-тъ ми?

ГЛАВА 22.

1 И търгна Давидъ отъ тамъ, та ся ^ао-
търва ^ввъ пещеръ-тж Одолламъ: и кога-
то чухъ братия-та му, и всичкий му ба-
2 щинъ домъ, слѣзохъ тамъ при него. И
^ссѣбрахъ ся при него всякой който бѣ-
ше въ утѣшеніе, и всякой длъжникъ, и
всякой оскърбенъ: и станж началникъ
надъ тѣхъ: и така бѣхъ съ него до че-
тыристотинъ мжжіе.
3 И отиде Давидъ отъ тамъ въ Масѣж
на Моавъ: та рече на Моавскый-тъ царь:
Нека дойджтъ, моляж, баща ми и майка
ми при васъ, додѣ познаѣхъ що ще стори
4 съ мене Богъ. И изведе ги прѣдъ Моав-
скый-тъ царь: та живѣехъ съ него прѣзъ
всичко-то врѣме въ което Давидъ бѣше въ
5 крѣпость-тж. А пророкъ ^гГадъ рече Да-
виду: Не оставай въ крѣпость-тж: иди, та
влѣзъ въ Іудинъ-тж земѣхъ. Тогазъ отиде
Давидъ, та влѣзе въ джбравъ-тж Ареевъ.
6 А като чу Саулъ че ся яви Давидъ, и
мжжіе-тъ които бѣхъ съ него, (а Саулъ
сѣдѣше въ Гаваѣхъ подъ дърво-то въ Ра-
мъ и имаше копѣ-то си въ ржжъ-тж си,
и всичкы-тъ му раби стоехъ прѣдъ него):
7 Тогазъ рече Саулъ на рабы-тъ си които
стоехъ прѣдъ него: Чуйте сега, Вениа-
минци: да ли ще Іессеевый-тъ сынъ на
всінца ви ^дда даде нивы и лозія, и всінца
васъ ще направи ли тысящници и сотници,
8 Та да направите всінца вы заговоръ про-
тивъ мене, и да нѣма никой да ми каже
на ухо-то че ^есынъ ми е направилъ уго-
воръ съ Іессеевый-тъ сынъ, и да нѣма
ни единъ отъ васъ да го боли сърдце-то
за мене, или да ми каже на ухо-то, че
сынъ ми подигна рабъ-тъ ми противъ
мене да тури засадж, както днесъ?
9 И отговори ^жДоикъ Едомянинъ-тъ, кой-
то бѣше опрѣдѣленъ надъ Сауловы-тъ
рабы, и рече: Видѣхъ Іессеевъ-тъ сынъ
че дойде въ Нобъ ^зпри Ахимелеха ^иАхи-
10 товъ-тъ сынъ: Който ^ипопыта Господа за
него, и ^идаде му хранж, и му даде мечъ-тъ
на Голиаѳа Филистимецъ-тъ.
11 Тогазъ прати царъ-тъ да выкжтъ Ахи-
мелеха Ахитовъ-тъ сынъ, священника, и

всичкый-тъ му бащинъ домъ, священни-
цы-тъ които бѣхъ въ Нобъ: и дойдохъ
12 всичкы-тъ при царя. И рече Саулъ: Чуй
сега, сыне Ахитовъ. А той отговори:
13 Ето мя, господарю мой. И рече му Саулъ:
Защо направихте заговоръ противъ мене,
ты и Іессеевый-тъ сынъ, та си му далъ
хлѣбъ, и мечъ, и си попыталъ Бога за не-
го, да ся подигне противъ мене, и да ту-
14 ри засадж, както днесъ? И отговори А-
химелехъ на царя и рече: И кой е ме-
жду всичкы-тъ ти рабы както Давидъ вѣ-
ренъ, и зетъ царевъ, и ^иима свободенъ
входъ при тебе, и почитаемъ въ домъ-тъ
15 ти? Днесъ ли начинъхъ да пытамъ Бога за
него? Да не бѣде! нека не възложи царь-
тъ нищо вързъ рабъ-тъ си, ^инищо вързъ
всичкый-тъ ми бащинъ домъ; защото
рабъ-тъ ти не знае нищо за всичко това,
16 ни малко ни много. И рече царъ-тъ: Не-
прѣмънно ще умрешъ, Ахимелехе, ты и
всичкый ти бащинъ домъ. И рече царъ-тъ:
на скороходцы-тъ които стоехъ прѣдъ
него: Обърните ся, та умъртвѣте священ-
17 ницы-тъ Господни; понеже имать и тѣ
ржжъ-тж си съ Давида, и понеже позна-
хъ че той бѣгаше, и не ми извѣстяхъ
това. Но царевы-тъ раби ^ине рачихъ да
простржтъ ржцѣ-тъ си за да нападнжтъ
18 вързъ священницы-тъ Господни. И рече
царъ-тъ на Доика, Обърни ся ты, та на-
падни на священницы-тъ. И обржжъ ся
Доикъ Едомянинъ-тъ, и нападна на свя-
щенницы-тъ, та ^иуби прѣзъ онзи день осмъ-
десетъ и петъ мжжіе които носѣхъ ле-
19 нень ефодъ. И ^иНобъ, градъ-тъ на свя-
щенницы-тъ порази съ остро-то на ножъ-
тъ, мжжіе и жены, дѣца и младенцы на
цицъ, и говеда, и ослы, и овцы, съ о-
стро-то на ножъ-тъ.

20 И ^иизбави ся единъ отъ сынове-тъ на
Ахимелеха Ахитовъ-тъ сынъ, на име А-
вѣааръ, та ^ипобѣгна въ слѣдъ Давида. И
извѣсти Авѣааръ Давиду, че изби Саулъ
21 священницы-тъ Господни. И рече Давидъ
Авѣаару: Знаяхъ въ онзи день, въ който
Доикъ Едомянинъ-тъ бѣше тамъ, че не-
прѣмънно щеше да ободи на Саула: азъ
станжъхъ причина за смъртъ-тж на всич-
22 кы-тъ человекы отъ бащинъ-тъ ти домъ.
Сѣди съ мене, не бой ся; защото ^ионзи
който иска мой-тъ животъ, иска и твой-
тъ; но ты ще бѣдешъ съ мене въ безо-
пасность.

ГЛАВА 23.

1 И извѣстихъ Давиду, и рекохъ: Ето,
Филистимци-тъ ратувать ^ипротивъ Кеи-

^а Псал. 57; надписъ-тъ. 142;

надписъ-тъ.

^б 2 Пар. 23; 13.

^в Слм. 11; 3.

^г 2 Пар. 21; 11. 1 Лѣт. 21; 9.

^д 1 Лѣт. 29; 25.

^е Гл. 8; 14.

^ж Гл. 18; 3. 20; 30.

^з Гл. 21; 7. Псал. 52; над-
писъ-тъ и Ст. 1, 2, 3.

^и Гл. 21; 1.

^и Гл. 11; 3.

^и Числ. 27; 21.

^ж Гл. 21; 6, 9.

^г Или ходящъ по твои-тъ по-
вѣніи.

^и Вижъ Исх. 1; 17.

^и Вижъ Гл. 2; 31.

^и Ст. 9, 11.

^о Гл. 23; 6.

^п Гл. 2; 33.

^р 3 Пар. 2; 26.

^а Ис. Нав. 15; 44.